

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.878 van 24 oktober 2002
in de zaak A. 121.279/X-10.958.**

In zake : Peter BOBBAERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. STRYCKERS,
kantoor houdende te 3510 HASSELT,
Diestersteenweg 198-200

tegen :

De bestendige deputatie van de provincieraad van LIMBURG.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Peter BOBBAERS op 21 mei 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 20 februari 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende verwerping van zijn beroep ingesteld tegen de beslissing van 23 oktober 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren waarbij de stedenbouwkundige vergunning is verleend voor het bouwen van een woning en garage op een perceel gelegen te Tongeren, Ginstraat, kadastraal bekend Sectie A, nr. 178P, in zoverre deze beslissing de volgende voorwaarde oplegt : "... mits voorafgaandelijk een herverdeling met het aangrenzende perceel is vastgelegd bij notariële akte";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. STRYCKERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris S. MOENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij bij exceptie doet gelden dat de vordering laattijdig is, dat uit de stukken van het dossier blijkt dat het bestreden besluit op 27 februari 2002 aangetekend werd verzonden aan Mr. Dirk ARITS, raadsman van de verzoekende partij, dat, in overeenstemming met het bepaalde in artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in het begeleidend schrijven werd gewezen op de beroepsmogelijkheid bij de Raad, alsmede op de in acht te nemen voorschriften en de te respecteren beroepstermijn, dat deze betekening aan de raadsman van de heer en mevrouw BOBBAERS-HUYGEN relevant is voor de berekening van de beroepstermijn en niet het aangetekend schrijven van 20 maart 2002 vanwege de provinciale administratie, waarbij, na een uitdrukkelijk verzoek, het bestreden besluit ook werd meegedeeld aan de heer en mevrouw BOBBAERS-HUYGEN zelf, dat er immers moet op worden gewezen dat de kennisgeving aan een persoon van wie op goede gronden kan worden vermoed dat de aanvrager van de bouwvergunning hem als lastgever heeft aangesteld om zijn belangen ter zake te behartigen, geldt als een kennisgeving aan de lastgever zelf, dat in casu deze goede gronden bestonden, doordat de lasthebber-advocaat het bij de bestendige deputatie ingediende beroepschrift heeft ondertekend en tot bewijs van het tegendeel moest worden vermoed gemachtigd te zijn om dit te ondertekenen, zodat ook moest worden vermoed dat hij gemachtigd was om namens zijn cliënt kennis te krijgen van het resultaat van de beroepsprocedure, dat de beroepstermijn een aanvang heeft genomen bij de betekening van de bestreden beslissing aan Mr. Dirk ARITS, dat deze ingaat op het ogenblik waarop de aangetekende zending wordt afgegeven aan de bestemming of bij het in zijn bus deponeren van een bericht dat hij op het postkantoor een ingeschreven zending mag komen afhalen, dat behoudens overmacht de omstandigheid dat de betrokkene de aangetekende zending niet in ontvangst neemt, niet kan verhinderen dat de beroepstermijn ingaat, dat de vordering niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoeker zich in zijn verzoekschrift beperkt tot het stellen dat de bestreden beslissing op 20 maart 2002 werd verstuurd en op 21 maart 2002 werd betekend;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning bij beslissing van 23 oktober 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren voorwaardelijk werd verleend; dat met een brief van 19 november 2001, ondertekend door Mr. Dirk ARITS, advocaat, hoger beroep wordt ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, waarbij dit hoger beroep uitdrukkelijk wordt beperkt "tot de eerste bepaalde voorwaarde, met name om voorafgaandelijk een herverdeling bij notariële akte vast te leggen"; dat voornoemde brief vermeldt dat Mr. ARITS "de raadsman (is) van dhr. en mevr. Peter Bobbaers-Sandy Huygen"; dat het thans bestreden besluit van 20 februari 2002 bij brief, aangetekend verstuurd op 27 februari 2002 niet aan de aanvragers zelf wordt ter kennis gebracht, doch aan de voornoemde advocaat van de aanvragers; dat bij fax verstuurd op 18 maart 2002, Mr. Boudewijn NIJSTEN, advocaat, - die verklaart te willen noteren dat hij de raadsman is van de heer en mevrouw BOBBAERS-HUYGEN - meedeelt dat "bij aangetekend schrijven aan Mter Dirk ARITS te Dilsen de beslissing ter kennis (zou) zijn gebracht, doch (dat) Mter. ARITS zou nagelaten hebben om deze aangetekende zending af te halen zodat de aangetekende zending terug aan Uw diensten werd(...) overgemaakt" en aan de verwerende partij vraagt "de beslissing in deze opnieuw ter kennis te willen brengen (...) doch thans op adres van cliënten"; dat bij aangetekende brief van 20 maart 2002 de verwerende partij een afschrift van het bestreden besluit verstuurt naar de bouwaanvragers;

Overwegende dat de kennisgeving aan een persoon van wie op goede gronden kan worden vermoed dat de aanvrager hem als lasthebber heeft aangesteld om zijn belangen ter zake te behartigen, op het eerste gezicht geldt als kennisgeving aan de lastgever zelf; dat in de onderhavige zaak die goede gronden bestonden, doordat een advocaat die tot bewijs van het tegendeel moet worden vermoed gemachtigd te zijn om een beroepschrift te ondertekenen, ook moet worden vermoed gemachtigd te zijn om namens zijn cliënt kennis te krijgen van het resultaat van die beroepsprocedure; dat zulks de vergunningverlenende overheid niet verbiedt om aan de aanvrager zelf kennis te geven van haar beslissing, onder meer wanneer zij twijfels heeft omtrent het bestaan van het mandaat; dat in de onderhavige zaak echter geen reden lijkt te bestaan om zulke twijfels te hebben, nu uit de beroepsakte tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad

Tongeren uitdrukkelijk blijkt dat de advocaat optreedt als raadsman van zijn cliënten; dat niet wordt aangevoerd noch op het eerste gezicht uit de overgelegde stukken blijkt dat de aanvragers vóór de kennisgeving op 27 februari 2002 hebben verklaard dat zij het mandaat van hun raadsman hadden ingetrokken of beperkt; dat op het eerste gezicht de verwerende partij terecht doet gelden dat de bestreden beslissing rechtsgeldig werd betekend door middel van voornoemde, aan de toenmalige raadsman van verzoeker aangetekend verstuurde brief van 27 februari 2002;

Overwegende dat luidens artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, een annulatieberoep - en derhalve ook een vordering tot schorsing - op straffe van niet-ontvankelijkheid ingesteld moet worden binnen de zestig dagen nadat de bestreden beslissing werd bekendgemaakt of betekend en indien de beslissing noch bekendgemaakt noch betekend moet worden, binnen de zestig dagen nadat verzoeker er kennis heeft van gehad; dat opdat een kennisgeving bij een ter post aangetekende brief op geldige wijze geschiedt, het voldoende is dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of een gemachtigde heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus van de belanghebbende een bericht heeft achtergelaten waarin deze ervan verwittigd wordt dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor; dat de termijn derhalve begint te lopen de dag waarop het aangetekend schrijven ter woonplaats van de belanghebbende wordt aangeboden; dat te dezen uit de voorgelegde stukken blijkt dat het bestreden besluit van 20 februari 2002 op 27 februari 2002 per aangetekende brief aan de (toenmalige) raadsman van de verzoeker werd toegestuurd; dat uit het voorgaande blijkt dat op het eerste gezicht deze betekening aan de raadsman regelmatig is; dat uit de op de omslag van deze brief aangebrachte aanmerkingen op het eerste gezicht kan worden afgeleid dat de postbode de voornoemde brief op 28 februari 2002 aan deze raadsman aanbood, dat deze afwezig was en dat de postbode een bericht in de brievenbus heeft achtergelaten; dat de voornoemde brief niet op het postkantoor werd afgehaald; dat de termijn om beroep in te stellen derhalve aanving op 28 februari 2002; dat de omstandigheid dat op 20 maart 2002, op verzoek van Mr. Boudewijn Nijsten, een kopie van de bestreden beslissing naar de bouwaanvragers waaronder verzoeker wordt verstuurd, geen afbreuk lijkt te doen aan deze vaststelling; dat de vordering tot schorsing die op 21 mei 2002 werd ingediend bijgevolg laattijdig is; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid op het eerste gezicht gegrond lijkt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig oktober 2002, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.